

Seni Gördüm

– AhmetÇELİK · 06 Temmuz 2010

Çocukluk hatıramı; bir bir serdim önüne.
Bahçelerden gül diye, acı derdim önüne.
Kalın ip bulamayıp, çalı gerdim önüne.
Oturup ağlıyorken, karşımda seni gördüm.

Kurşun askerleriyle, öğretmen Alim coşar.
Yüreğimden çıkmadın, şımarık salim coşar.
Geçmişini hatırlasam, inan ki halim coşar.
Küllenin yaralar, karşımda seni gördüm.

Neden karanlık her yer, yine soldu aynalar.
Güneşi bekledim hep, çünkü yoktu aynalar.
Yak ne kadar mum varsa, gör bak doldu aynalar.
Tam da alıştım derken, karşımda seni gördüm.

Bu ayakla gidersen, aşılmaz dağlar dedim.
Şimdi ölüden farksız, baksana sağlar dedim.
Sanata ayar için, incedir yağlar dedim.
Sıkarken vidaları, karşımda seni gördüm.

Ne tufanlar yaşadım, tortu içimde kaldı.
Silerim umuduyla, aklım geçimde kaldı.
Çiçek çiçek dolaştım, tasam seçimde kaldı.
Papatyadan fal tuttum, karşımda seni gördüm.

Yaşadığım yılları, elimle sele verdim.
Kazandığım ne varsa, yakarak yele verdim.
Kırkında merak edip, sazdaki tele verdim.
Çalamadım bir türlü, karşımda seni gördüm.

Ahmet Çelik
Ceyhan
24.11.2008